

БАРОИ “Паём.нет”, “Ислох.нет”, “Ахбор.ком”, Кабирӣ, Кӯри Юнус ва КСИР мусибат аст

Шабахе болои сари Кабирии террорист, думравакону лаганбардорони каламбадасташ - Темури Варкӣ, Кӯри Юнус, адвокати бетакдиру зору факир Файзиниссо, Нуриддини РМБА, Мирзои Салимпур ва даххо асолатбохтаи дигар ва инчунин хочагони охундаш аз КСИР наздик шудан дорад. Шабахи мусибат. Мусибате, ки барои эшон бо фочиа баробар аст.

Аслан, хар як пешравӣ, дастовард, муваффакият, ки насиби мардуму миллату давлати Тоҷикистон мегардад, барои онҳо мусибат аст, мотам аст. Аз кахру газаб даруни хешро меҳӯранду аламашонро аз калам мегиранду аз саҳифаҳои иҷтимоӣ дар “фейсбук”, “твиттер”, “ютуб” ва ғайра. Чунон чирк аз зери нохун мечӯянд, ки худ дар он гарк мегарданд ва чун пайдо накарданд, пайи афсонабофӣ меафтанд. Барои таскини калбашон мебофанду менависанду мехонанд.

Хамин чанд рӯз пеш дар боғи “Дӯстии халкҳо”-и шаҳри Душанбе иди палави тоҷикӣ буд. Беш аз даҳ тонна ош пухтаю ба хоҳишмандон дода шуд. Хама аз ош сер шудаю дар деғҳо низ монда буд. Ин бечораҳои ғариб, ки дар таххонаҳои захноки Олмону дигар кишварҳои аврупоӣ, бо чанд пайсаи барояшон партофтаи хочагон рӯзи торики худро то шаби аз он ториктар мерасонанд ва шояд хар лахзаю дақиқа дилашон дар ёди оши тоҷикӣ гум мезанад, хамаи ошро надиданд. Танҳо дар назарашон ҳамон оши яктонаи рекордӣ тофт, ки аз ҷониби ҷавонони хушбахту хурсанд, бо иборае “тороч” шуд. Ки он ҳам аз шодӣ буд. Мисоли оне, ки пояндози домоду арӯсро бо кашмакаш мегиранд. Ин бадбахтони гумрохшуда ва худбохтаро ҳатто боридани борону барф дар Тоҷикистон шод мекунад. Ду ҳафта пеш аз хунук задани ҳосили ангур дар Хисор “Ахбор.ком” он қадар табли шодӣ зада буд, ки ба гуфтан тасвираш мушкил аст. Касеро дар Тоҷикистон сағ газид, нафаре аз хар ғалтид, хурсандиашон ҳадду канор надорад.

Чӣ кунем? Муктазои ин бечорагони дарбадар хамин аст. Хамеша дар хурсандии миллат мотам гирифтанд. Тобу тавони дидани чехраи хандони тоҷикро надоранд.

Зеро лукмаи нонашон аз интиқоди Тоҷикистон аст. Дастури охунди раҳбар доранд. Ба ҳеч минвол бояд дар хурсандии миллати худ шарик нашаванд. Миллаташон мазҳаби шиа гаштааст. Онҳо бояд тоҷикро танҳо ва танҳо бо ҳоку хун олуи бинанд. Тоҷики орому осуда, бо давлати мустақилу озод барояшон лозим нест. Барои хамин ҳам “Паймони зиддимиллӣ” сохтаанд. То хар қадар, ки тавонанд дар ҷарҳаи рушду тавсияи Тоҷики куҳанбунёд ва Тоҷикистони навину дунявӣ ҷӯб гузоранд.

Вале хар дафъа ҷӯбашон мешиканаду тарошаҳои он чунон дар фарқи сарашон мезанад, ки моҳҳо ба худ намеоянд. На худу на хочагони гаразҷӯяшон.

Ду рӯз пас дар Тоҷикистон ҷарҳаи нав ба ғардиш мебарояд. Ҷарҳае, ки барои хар як

сокини Тоҷикистон тӯй меорад. Тӯйи пур аз нуру сафо. Чархое, ки бо як расидани сари ангушти мардонаи Фарзанди фарзонаи миллати тоҷик кори НОБ-и Рогунро хусни огоз мебахшаду аз нури он чехраи ҳар як сокини Тоҷикистон мешукуфад, нурборон мегардад, камбуди барк дар саҳфаҳои гузаштаи таърихи миллат боқӣ мемонад ва мо роҳ мегирем ҷониби фардои дурахшону ниронитар.

Вале ин тӯй боз барои ҷамъе кӯрдилу ҳасуду худбохтаю ҳоиноне чун кабирӣҳо, варкӣҳо, салимпурҳо, кӯру қачалаҳои нахзатӣ ва хоҷагони КСИР-ашонро яқинан мотам хоҳад овард. Ин нур дили сиёҳи онҳоро ториктар хоҳад кард. Чашмони аз ғиряҳои ғарибӣ хирагашташонро хиратар хоҳад сохт. Ва шояд ин қалбҳои сиёҳу залилгашта, қуввати бардошти ин рӯзи хушбахтии миллат, ин нури зиё, ҷонбахшу ҷонфизоро накарда бо ғочии охирини умри худ рӯ ба рӯ шаванд. Рӯзи бадтарини ин бадбахтону кӯрдилон мешавад.

Танҳо аз ин боқе нест, онҳо мучиби он қадар ғочӣҳо барои миллати худ гаштаанд, ки бояд худ дар оташи андӯхтаи худ бисӯзанд. Ва хатман месӯзанд аз нури Рогун. Нуре, ки ба партавфишониаш гаштанаи кам қасоне бовар доштанд. Пеш аз ҳама, ин ғурӯҳи худғурӯшу сияхкор, ки зикраш рафт.

Салимҷони Парвиз, донишҷӯ